

Så har det hänt igen

SVT:s Rapport hade som första nyhet den 24/4 att en person -huvudman- som har ett stort behov av samhällets stöd blivit bedragen av sin gode man, som haft förtroendet att förvalta hennes egendom. Den gode mannen hade lagt beslag på hennes pengar för egen räkning. Detta händer ibland och det drabbar alltid de personer som mest av alla behöver samhällets stöd.

Detta är naturligtvis ett helt oförsvarligt handlande av en god man som har ett förtroendeuppdrag och alltid måste ha sin huvudmans bästa för ögonen.

Visserligen inträffar sådana här incidenter ganska sällan, men hur är det möjligt att det inträffar över huvud taget?

Förklaringen ligger i att det regelsystem och de lagar som styr den här mycket stora verksamheten är otidsenliga och behöver förändras från grunden. De juridiska grunderna som vi arbetar efter i dag är inte alls i takt med dagens samhälle och värderingar. Grunddokumentet - Föräldrabalken - är från 1924 då också Överförmyndarmyndigheten inrättades. Vad är det då som gäller?

Överförmyndaren - ÖFN- är en kommunal myndighet med ansvar för att rekrytera, utbilda och granska de gode männen. Det är svårt att rekrytera de rätta gode männen när arvodet ligger på 8.000-10.000 kr per år för ett vanligt uppdrag där man har ansvaret för att huvudmannens ekonomi och rättigheter till t.ex. sjukvård, hemtjänst och utbildning bevakas.

Det blir inte lättare att rekrytera när gode mannen ibland kan få vänta på sitt arvode i upp till ett år.

ÖFN har ansvaret för att de gode männen får en adekvat utbildning, men den inskränker sig i alltför många kommuner till att omfatta en pärm med bestämmelser och en genomgång av pärmen om c:a tre timmar.

Som god man måste man varje årsskifte redovisa huvudmannens ekonomi, och det är naturligtvis nödvändigt. ÖFN som granskar redovisningen har då att ta ställning till på vilken nivå man ska granska; en alltför detaljerad granskning innebär att det tar lång tid att betala ut arvoden och svårigheter att rekrytera gode män, en alltför schematisk granskning kan innebära att en bedräglig god man kan sko sig på sin huvudmans bekostnad.

För att vi gode män ska få en rimlig möjlighet att genomföra våra viktiga och intressanta uppdrag måste hela den otidsenliga lagstiftningen snarast ses över från grunden.

Då kan gode män, som gör en fantastisk social insats slippa att misstänkas för att vara presumtiva fifflare och bedragare. Med en lagstiftning i tiden skulle också rättssäkerheten för våra huvudmän kunna förbättras avsevärt.

Kjell Jönsson

Ordförande

Riksförbundet Gode män och Förvaltare

Lena Andersson

Ordförande

F G F